

ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΓΡΑΦΕΙΑΚΙ ΤΗΣ ΔΑΠ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΔΡΩΜΕΝΑ

Την Παρασκευή 30 Οκτωβρίου διαδραματίστηκε για άλλη μια φορά σύρραξη παραταξιακών της ΠΑΣΠ και της ΔΑΠ. Στη συνέχεια η ΔΑΠ έφερε ΟΝΝΕΔίτες από άλλες σχολές οι οποίοι ξεπερνούσαν τους 50, εκ των οποίων πολλοί ήταν κουκουλωμένοι*, ενώ αρκετοί έφεραν πάνω τους πτυσσόμενα κλομπ, σιδερογροθιές καθώς και μαχαίρια. Ανάμεσά τους υπήρχαν μπράβοι και φασίστες, καθώς ένας από αυτούς είχε αγκυλωτό σταυρό(σβάστικα) στο μπράτσο. Ακολούθησε συμπλοκή με αποτέλεσμα να τραυματιστούν άτομα και απ' τις δύο πλευρές, μέχρι που οι ΔΑΠίτες αποχώρησαν. Το πρωί της Δευτέρας 2 Νοεμβρίου οι ΔΑΠίτες επέστρεψαν με παρόμοιες διαθέσεις, συνοδευόμενοι αυτή τη φορά από πεντέ - έξι μπράβους. Εκ νέου πραγματοποιήθηκαν συμπλοκές, αν και με μικρότερη ένταση αυτή τη φορά, ώσπου ξανά η ΔΑΠ αποχώρησε.

Ανέκαθεν οι παρατάξεις και ιδίως οι δυο ισχυρότερες (ΠΑΣΠ –ΔΑΠ) τσακώνονταν μεταξύ τους για να “ηύσουν τις διαφορές τους” ή αλλιώς για να διασφαλίσουν και να αυξήσουν το μερίδιό τους στην εξουσία, αντιλώντας δύναμη η μία από την προσωρινή ήττα της άλλης, σε μια προσπάθεια να ηγεμονεύσουν τα συμφέροντά τους στη σχολή. Χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι ο τσακωμός που πραγματοποιείται σχεδόν κάθε χρόνο μεταξύ τους στην εγγραφή των πρωτοετών, αφού η κάθε παράταξη προσπαθεί να προσελκύσει από την αρχή του ακαδημαϊκού έτους όσους περισσότερους μπορεί, για να εξασφαλίσει ψήφους για το μέλλον.

Προφανώς, οι κομματικές τους συρράξεις πολιτικά μας αφήνουν αδιάφορους. Ωστόσο, η συγκεκριμένη που έλαβε χώρα την Παρασκευή είχε μια σημαντική ιδιαιτερότητα, καθώς τα πράγματα πήραν ανεξέλεγκτη τροπή από τη στιγμή που η ΔΑΠ έφερε τα “φουσκωτά τσιράκια” της να κανονίσει για πάρτη της. Το γεγονός αυτό, λίγο μας εντυπωσιάζει, αφού η τακτική αυτή δεν είναι καινούρια και βέβαια, δεν αποτελεί μονάχα μονοπώλιο της ΔΑΠ, αλλά και της ΠΑΣΠ σε άλλες περιπτώσεις στο παρελθόν. Χαρακτηριστικό παράδειγμα αποτελεί το 2005 όταν οι ΠΑΣΠίτες είχαν φέρει δικούς τους μπράβους για να επιτεθούν στους ΔΑΠίτες και κατέληξαν να τους κυνηγούν στην Ευελπίδων. Επίσης δεν ξεχνάμε την επίθεση κρανοφόρων της ΠΑΣΠ σε αγαστή συνεργασία με τα ΜΑΤ σε μπλοκ διαδηλωτών στην πορεία του Πολυτεχνείου του 2006, μπροστά από το Χίλιτον.

Πάντως, δεν είναι τυχαίο ότι το άσυλο δεν αναφέρθηκε, ούτε θίγεται, όταν συμβαίνουν ανάλογα πράγματα στη σχολή που φέρουν τη σφραγίδα των κυρίαρχων παρατάξεων, ενώ όποτε συμβαίνει κάτι δυναμικό σε αυτό, από ανένταχτα, πιο ριζοσπαστικά κοινωνικά κομμάτια, αμέσως η ύπαρξή του διακυβεύεται.

Θέλουμε να ξεκαθαρίσουμε ότι δεν είμαστε υπέρμαχοι της ΠΑΣΠ. Όσο στοχευμένη κι αν ήταν απέναντι στην ΠΑΣΠ η επίθεση της Παρασκευής εμείς παίρνουμε θέση απέναντι σε όσα έγιναν, ακόμα κι αν αυτή τη φορά δεν πείραξαν το στέκι. Άλλωστε, δε ξεχνάμε τον Νοέμβρη του 2006, εν μέσω των φοιτητικών κινητοποιήσεων, που η ΔΑΠ είχε καλέσει φασίστες -παρακρατικούς εξοπλισμένους με μαχαίρια για να επιτεθούν μετά από γενική συνέλευση στο στέκι της ασοεε, αλλά έλαβαν την απάντηση που τους άξιζε.

Θεωρούμε ότι τα όρια ξεπεράστηκαν με την παρουσία ακροδεξιών, πληρωμένων και μη, στη σχολή, αφού δεν ανεχόμαστε τέτοιου είδους υποκείμενα να δρουν, πόσο μάλλον στον ίδιο χώρο που κινούμαστε κι εμείς. Όποιος ακολουθεί τέτοιες τακτικές θα λαμβάνει τις απαντήσεις που του αρμόζουν. Το ελάχιστο που μπορούσαμε να κάνουμε αυτή τη φορά ήταν να σπάσουμε την πόρτα του γραφείου της ΔΑΠ, αναγράφοντας μέσα συνθήματα.

*αυτό αναδεικνύει πως δεν είναι η κουκούλα που ορίζει το υποκείμενο, αλλά οι πράξεις, για αυτό σε καμία περίπτωση δεν εξισώνουμε την έννοια με την (μηνιακή) απόδοση της λέξης “κουκουλοφόροι”

ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΓΡΑΦΕΙΑΚΙ ΤΗΣ ΔΑΠ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΔΡΩΜΕΝΑ

Την Παρασκευή 30 Οκτωβρίου διαδραματίστηκε για άλλη μια φορά σύρραξη παραταξιακών της ΠΑΣΠ και της ΔΑΠ. Στη συνέχεια η ΔΑΠ έφερε ΟΝΝΕΔίτες από άλλες σχολές οι οποίοι ξεπερνούσαν τους 50, εκ των οποίων πολλοί ήταν κουκουλωμένοι*, ενώ αρκετοί έφεραν πάνω τους πτυσσόμενα κλομπ, σιδερογροθιές καθώς και μαχαίρια. Ανάμεσά τους υπήρχαν μπράβοι και φασίστες, καθώς ένας από αυτούς είχε αγκυλωτό σταυρό(σβάστικα) στο μπράτσο. Ακολούθησε συμπλοκή με αποτέλεσμα να τραυματιστούν άτομα και απ' τις δύο πλευρές, μέχρι που οι ΔΑΠίτες αποχώρησαν. Το πρωί της Δευτέρας 2 Νοεμβρίου οι ΔΑΠίτες επέστρεψαν με παρόμοιες διαθέσεις, συνοδευόμενοι αυτή τη φορά από πεντέ - έξι μπράβους. Εκ νέου πραγματοποιήθηκαν συμπλοκές, αν και με μικρότερη ένταση αυτή τη φορά, ώσπου ξανά η ΔΑΠ αποχώρησε.

Ανέκαθεν οι παρατάξεις και ιδίως οι δυο ισχυρότερες (ΠΑΣΠ –ΔΑΠ) τσακώνονταν μεταξύ τους για να “ηύσουν τις διαφορές τους” ή αλλιώς για να διασφαλίσουν και να αυξήσουν το μερίδιό τους στην εξουσία, αντιλώντας δύναμη η μία από την προσωρινή ήττα της άλλης, σε μια προσπάθεια να ηγεμονεύσουν τα συμφέροντά τους στη σχολή. Χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι ο τσακωμός που πραγματοποιείται σχεδόν κάθε χρόνο μεταξύ τους στην εγγραφή των πρωτοετών, αφού η κάθε παράταξη προσπαθεί να προσελκύσει από την αρχή του ακαδημαϊκού έτους όσους περισσότερους μπορεί, για να εξασφαλίσει ψήφους για το μέλλον.

Προφανώς, οι κομματικές τους συρράξεις πολιτικά μας αφήνουν αδιάφορους. Ωστόσο, η συγκεκριμένη που έλαβε χώρα την Παρασκευή είχε μια σημαντική ιδιαιτερότητα, καθώς τα πράγματα πήραν ανεξέλεγκτη τροπή από τη στιγμή που η ΔΑΠ έφερε τα “φουσκωτά τσιράκια” της να κανονίσει για πάρτη της. Το γεγονός αυτό, λίγο μας εντυπωσιάζει, αφού η τακτική αυτή δεν είναι καινούρια και βέβαια, δεν αποτελεί μονάχα μονοπώλιο της ΔΑΠ, αλλά και της ΠΑΣΠ σε άλλες περιπτώσεις στο παρελθόν. Χαρακτηριστικό παράδειγμα αποτελεί το 2005 όταν οι ΠΑΣΠίτες είχαν φέρει δικούς τους μπράβους για να επιτεθούν στους ΔΑΠίτες και κατέληξαν να τους κυνηγούν στην Ευελπίδων. Επίσης δεν ξεχνάμε την επίθεση κρανοφόρων της ΠΑΣΠ σε αγαστή συνεργασία με τα ΜΑΤ σε μπλοκ διαδηλωτών στην πορεία του Πολυτεχνείου του 2006, μπροστά από το Χίλιτον.

Πάντως, δεν είναι τυχαίο ότι το άσυλο δεν αναφέρθηκε, ούτε θίγεται, όταν συμβαίνουν ανάλογα πράγματα στη σχολή που φέρουν τη σφραγίδα των κυρίαρχων παρατάξεων, ενώ όποτε συμβαίνει κάτι δυναμικό σε αυτό, από ανένταχτα, πιο ριζοσπαστικά κοινωνικά κομμάτια, αμέσως η ύπαρξή του διακυβεύεται.

Θέλουμε να ξεκαθαρίσουμε ότι δεν είμαστε υπέρμαχοι της ΠΑΣΠ. Όσο στοχευμένη κι αν ήταν απέναντι στην ΠΑΣΠ η επίθεση της Παρασκευής εμείς παίρνουμε θέση απέναντι σε όσα έγιναν, ακόμα κι αν αυτή τη φορά δεν πείραξαν το στέκι. Άλλωστε, δε ξεχνάμε τον Νοέμβρη του 2006, εν μέσω των φοιτητικών κινητοποιήσεων, που η ΔΑΠ είχε καλέσει φασίστες -παρακρατικούς εξοπλισμένους με μαχαίρια για να επιτεθούν μετά από γενική συνέλευση στο στέκι της ασοεε, αλλά έλαβαν την απάντηση που τους άξιζε.

Θεωρούμε ότι τα όρια ξεπεράστηκαν με την παρουσία ακροδεξιών, πληρωμένων και μη, στη σχολή, αφού δεν ανεχόμαστε τέτοιου είδους υποκείμενα να δρουν, πόσο μάλλον στον ίδιο χώρο που κινούμαστε κι εμείς. Όποιος ακολουθεί τέτοιες τακτικές θα λαμβάνει τις απαντήσεις που του αρμόζουν. Το ελάχιστο που μπορούσαμε να κάνουμε αυτή τη φορά ήταν να σπάσουμε την πόρτα του γραφείου της ΔΑΠ, αναγράφοντας μέσα συνθήματα.

*αυτό αναδεικνύει πως δεν είναι η κουκούλα που ορίζει το υποκείμενο, αλλά οι πράξεις, για αυτό σε καμία περίπτωση δεν εξισώνουμε την έννοια με την (μηνιακή) απόδοση της λέξης “κουκουλοφόροι”

ΤΟ ΑΣΥΛΟ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ, ΕΞΩ ΟΙ ΜΠΡΑΒΟΙ ΚΑΙ ΟΙ ΦΑΣΙΣΤΕΣ

αυτοδιαχειριζόμενο στέκι ασοεε

ΤΟ ΑΣΥΛΟ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ, ΕΞΩ ΟΙ ΜΠΡΑΒΟΙ ΚΑΙ ΟΙ ΦΑΣΙΣΤΕΣ

αυτοδιαχειριζόμενο στέκι ασοεε